

1887-04-25

þÿ £ ¬ » À ¹ 3 ³/₄ - ± Á . 1 2 1

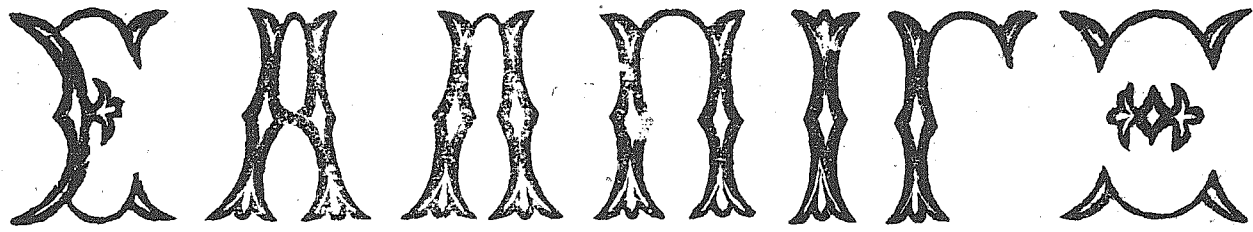
Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10300>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Συνδρομή έτησια
προπληρωτέα.
Έν ταίς πόλεσι
της Κύπρου Σελ. 8
Έν τοίς χωρίοις 6
Έν δέ τω έξω
τερικώ φρ. 15

Καταχωρήσεις
προπληρωτέαι.
Είδοποιήσεις και
διατρίβει κατ' απο-
κοπήν.
Άρθρα σύμφωνα τῶ
προγράμματι, δω-
ρεάν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ.

Έκδοτης και Συνακτής Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ—Editor S. HOURMOUZIOS.

Ο ΣΤΗΘΟΔΕΣΜΟΣ

Αφ' ης εποχής ο ψευδοπολιτισμός δραπετεύσας ως κακούργος από τῆς όσημέραι αναπτυσσομένης Ευρώπης-εζήτησε και έν Κύπρῳ δυστυχώς καταφύγιον, έφερε και ένταύθα τους μαστούς πικρίας διά πάναν οικογένειαν καπούς του. Μας έφερε τας μέδουσας, τας πολυτελείς ένδυμασίας και τά κοσμηματα. Και ταύτα μὲν καθύςτων δὲν βλάπτουν τῆν υγιάν εἰμὴ μόνον τὸ βαλάντιον εἶνε υποφερτά διά πάντα δυναμενον να τὰ υποφέρῃ· ἀλλ' ο τριπκατάρατος κακούργος, ο άμειλικτος φονεύς τῶν έμβρύων και τῶν συζύγων, ο καταχθόνιος όσον και ο εφευρέτης του (ἢ μάλλον ἢ εφευρέτης του) στηθόδεσμος δὲν ἦτο δυνατόν να λείψῃ; Δὲν εἶνε δυνατόν να κηρυχθῆ έναντιον του επαναστάσις, όπως το τὸν εφευρέτην, τῶν ιατρῶν και τῶν εὐ όπωτων ἡγμένων κυριῶν αφ' οὐ μάλιστα πεισθῶσιν, αν δὲν επείστησαν μέχρι τούδε, περι τῆς μεγάλης και επικινδύνου βλάβης ἢν καθ' έκαστην ταίς προξενεῖ;

Όπως δῶμεν τὸ σύνθημα τοιούτου πολέμου αναγράφομεν ένπαύθα πραγματείαν τινά ένός ιατροῦ έν ἢ περιγράφονται επιστημονικῶς τὰ μεγάλα κακά του πιεστηρίου τούτου του εὐγενεστερου και τρυφερωτέρου τῶν επί τῆς γῆς δύο στηθῶν, συνιστῶμεν δὲ εἰς τας φιλτάτας αναγνωστριάς τῆν προσεκτικὴν τούτου ανάγνωσιν.

« Μὴ ταράττεσθε, χαριτόβρυτος αναγνώστρια, ἰδὲν θά σας εἶπω ότι ο στηθόδεσμος-μη επιτρέπων τῆν κανονικὴν και ελευθεράν λειτουργίαν τῶν πνευμόνων παρακωλύει τῆν αἰμάτωσιν και, παρὰ τὰ άλλα δυσάρεστα, καθιστᾷ χλωμὰς τας παρειάς δεσποινῶν και δεσποινίδων, διότι θά μοι απαντήσετε βεβαίως ότι ἠκούσατε τούτο επαναλαμβανόμενον πολλάκις, ότι μ' ἔλα ταύτα αἱ χλωμαὶ ζῶσι πολὺ καλά (:) και ότι επομένως δὲ, έννοεῖτε τὸν λόγον του εξοστρακισμοῦ όργάνου, όπερ τυγχάνει άφορμὴ του «χρώματος τῆς ευαισθησίας». Και «τῆς άσθνεύειας» θά μοι επιτρέψετε να προσθέσω, αφ' οὐ εγὼ αὐτὸς γίνομαι διερμηνεύς τῶν ιδεῶν σου; καλή μου κυρία.

Δὲν θά σας εἶπω ότι επιστημονικῶς έν Εὐ-

ρώπῃ έξοχότητες, εἶρον ως άφορμὴν διαφόρων πτομαστικῶν παθήσεων τῶν στηθόδεσμων και ότι πολλάκις εἰς νεκροψίαις, εὐρέθησαν τὰ υποχόνδρια λεγόμενα σπλάγχνα, τὸ ἦπαρ και ὁ σπλήν, διχτομημένα ένεκα τῆς περισφίξεως του στηθόδεσμοῦ, διότι θά μοι απαντήσετε πῶς εἶνε ταύτὰ εἰς ἐπιστημονικὰ περιεργα.

Αλλ' οὐδὲ τῆν ιστορίαν θά σας διηγηθῶ γορευτοῦ, όστις άφου εἶδεν έρυθράν τῆν μασχάλην τῆς συγχροευτριάς αὐτοῦ ωδήγησε ταύτην εἰς παρακείμενον δωμάτιον και εξέτασεως γενομένης, εὐρέθη ότι αἰτία τῆς αιμορραγίας ἦτο λαιπὸς του στηθόδεσμοῦ, διότι και έν τῆ περιπτώσει ταύτῃ δὲν θά άκηρήσῃ τις να μοι εἶπῃ, ότι τὸ σπλάγχνα ἦτο τῆς κυρίας, ἣτις ωφείλε να έκλέξῃ και εφαρμοσῆ τὸν στηθόδεσμον αὐτῆς καταλλήλως.

Ό, τι όμως τυγχάνει άνευ απαντήσεως εἶνε ότι ο στηθόδεσμος βλάπτει έν καιρῶ έγκυμοσύνης όχι μόνον προκαλῶν έκτρώσεις ἀλλ' και γινόμενος άφορμὴ δυστοκιῶν, ως άποτελεσμα εγούσῶν πολλάκις τὸν θάνατον και του έμβρύου, ἀλλ' και αὐτῆς τῆς μητρός.

Ένταύθα βλέπω δύο μεγάλους και ωραίους όφθαλμούς διανοιγομένους και έν αὐτοῖς αναγιώτκω έκτακτον άπορίαν και μεγάλην περιέργειαν. Πῶς; ἢ εγκυος γυνὴ δύναται να άποθάνῃ ένεκα του στηθόδεσμοῦ; Μάλιστα και διὰ να συνεννοηθῶμεν ευαρεστηῆτε να με παρακολουθήσετε εἰς μικράν βιολογικὴν έρευνα, ως λέγουσιν οί σοφοί.

Πάντες έκτός όλιγων γεροντοκορῶν άγγλίδων, γνωρίζομεν ότι τὰ τέκνα γεννῶνται διά τῶν φυσικῶν τῆς γυναικὸς ὁδῶν. Διὰ να φθάσῶμεν όμως εἰς τὸν υπό τῶν γραμμῶν τούτων επιδικώμενον σκοπόν πρέπει να έχωμεν υπ' ὄψιν, ότι τὸ έν τῆ μήτρᾳ και συνεπῶς έν τῆ κοιλίᾳ τῆς γυναικὸς εὐρισκόμενον έμβρυον διὰ να εξέλθῃ ανάγκη να διέλθῃ διά ὀστέινου δακτυλίου άποτελουμένου υπό τῶν ὀστῶν τῆς λεκάνης τῆς γυναικὸς. Επειδὴ δὲ ο ὀστέινος οὗτος δακτύλιος δὲν αύξάνει έν καιρῶ του τοκετοῦ εἶνε επάναγκας τὸ έμβρυον να εφαρμοζῆται καταλλήλως επί του δακτυλίου τούτου και διὰ τινων περιστροφικῶν κινήσεων να εξέρχεται.

Αλλὰ τὸ έμβρυον συνεπτυγμένον ως έχει έν τῆ κοιλίᾳ άποτελεῖ περίπου σχῆμα ὠσειδὲς, οὔτινος τὸ στενωτέρον μέρος, άποτελούμενον υπό τῆς κεφαλῆς, εὐρίσκεται έννενήκοντα και πλέον φορὰς επί τῶς έκατὸν πρὸς τὰ κάτω και διὰ τούτο οί τοκετοὶ συνήθως εἰσιν εύκολοί, τόσοσιν μάλιστα εύκολοί ενίστε, ὥστε ἢ τίκτουςα δὲν προφθάνει να προσκαλέσῃ μαιευτῆρα ἢ μαίαν. Αν όμως εὐρίσκηται πρὸς τὰ κάτω τὸ πλατύτερον μέρος του υπό του συνεπτυ-

μένου έμβρύου-άποτελουμένου ὠσειδοῦς σχήματος, δηλ. οί γλουτοὶ μετα τῶν περι αὐτοῦ συνεπτυγμένων κάτω άκρων του έμβρύου, πράγμα τὸ ὁποῖον συμβαίνει εὐτυχῶς σπανιώτερον, έννοεῖται, ότι ο τοκετὸς εἶνε δυσκολώτερος και αν μὴ επέμβῃ πεπειραμένος μαιευτῆρ ἢ ζωὴ του έμβρύου μέγαν διατρέχει κίνδυνον.

Εἶπομεν ότι τὸ έμβρυον έν τῆ κοιλίᾳ τῆς μητρός τυγχάνει συνεπτυγμένον, λαμβάνον σχῆμα περίπου ὠσειδὲς. Έννοεῖται δὲ εύκόλως ότι, ίνα ο τοκετὸς ἢ όχι μόνον δυνατός, ἀλλὰ και εύκολος άνάγκη ἢ μειζων διάμετρος του ὠσειδοῦς τούτου σχήματος να ἢ παράλληλος πρὸς τὸν επιμήκη άξονα του σώματος τῆς μητρός, ἀλλως, έν ἢ εγκάρσιος, τοκετὸς άνευ επεμβάσεως τῆς τέχνης εἶνε αδύνατος. Και ὁ λόγος άπλούστατος αν ὁ προρρηθεῖς ὀστέινος τῆς γυναικὸς δακτύλιος μόλις επιτρέπῃ τῆν διόδον τῆς κεφαλῆς μόνης και κατόπιν του κορμου μόνου ἢ του κορμου μόνου πρῶτον και κατόπιν τῆς κεφαλῆς έννοεῖται ότι δταν τὰ δύο ταύτα μέρη του σώματος του έμβρύου παρουσιάζονται τῶν άξωνων, δύνατον να εξέλθωσιν. Εἶνε τὸ αὐτὸ ως να ζητῆ τις να διαβιάσῃ διά δακτυλίου εγκαρσίως ράβδον, ἢν εἶχε διαβιάσει πρὸ μικροῦ δι' ένός τῶν άκρων αὐτῆς.

Εάν ὁ αξίων αναγνώσεως τας γραμμάς ταύτας κατενόησε καλῶς τὰ προρρηθέντα, δηλ. ότι τὸ έμβρυον πρὸς τοκετὸν παρουσιάζεται κατὰ τρεῖς διαφόρους τρόπους, ἄλλοτε, και συνηθέστερον, διὰ τῆς κεφαλῆς, ὁπότε ο τοκετὸς άποπερατοῦται ως τὰ πολλά εύκόλως, ἄλλοτε διὰ τῶν γλουτῶν, ὁπότε υπάρχει δυσκολία εύκόλως υπό επιτηδείου και πεπειραμένου μαιευτῆρος υπερπηδωμένη και ἄλλοτε τέλος εγκαρσίως, ὁπότε ο τοκετὸς εἶνε αδύνατος άπολύτως, έκτός σπανιωτάτων εξαίρέσεων επικυρουσῶν τὸν κανόνα, εάν μὴ ὁ μαιευτῆρ επέμβῃ εἴτε δι' εργαλειῶν, ένν, λέγωμεν, πάντα ταύτα κατενοήθησαν καλῶς, ἢ ὁδὸς πρὸς τὸ συμπέρασμα ἡμῶν εἶνε αφ' εαυτῆς κεχαραγμένη.

Και ιδού πως.

Υποθέσωμεν ότι εἰς γυναίκα, καλῶς έχουσαν και εγκυον, τὸ έμβρυον εὐρίσκηται κανονικῶς, δηλ. τῆν κεφαλὴν πρὸς τὰ κάτω και τῆν μείζονα του σώματος αὐτοῦ διάμετρον παράλληλον πρὸς τὸν επιμήκη άξονα του σώματος τῆς μητρός· ἀλλ' ἢ μήτηρ αὐτῆ εἶνε γυνὴ του κόσμου και διότι εἶνε εγκυος δὲν έννοεῖ μεθ' ἔλας τας συστάσεις ιατροῦ και συζυγοῦ να στερηθῆ τῆς τσαλέτας αὐτῆς και του αρχομένου γαλλικοῦ θεάτροῦ. Επικαλεῖται λοιπὸν ὅπως κανονισῆ κατὰ τας διακελεύσεις τῆς άδυσωπῆτου μόδας τῆν

κανονικότης τοῦ ἄλλως τε κανονικωτάτου αὐ-
τῆς σώματος τὸν περιλάλητον στηθοδέσμον
καὶ διὰ τὴν ἐλαττώτητάν ἐκ τῆς ἐγκυμοσύ-
νης δυσμορφίαν κατασκευάζει αὐτὸν προστερ-
νιδιον. Ὑπὸ αἰσθητικῆν ἐποψιν τὸ πρῶμα δὲν
ἔχει κακῶς, τὶ ὁμῶς λέγει τὸ ταλαίπωρον
ἐμβρυον τὸ ὑριπτάμενον τοιαύτην ἐκ τῶν ἀνω
πίεσιν; Λέγει μὲν οὐδὲν, πιεζόμενον ὁμῶς κά-
τωθεν μὲν ὑπὸ τῶν ὀστέων τῆς λεκάνης καὶ
ἄνωθεν ὑπὸ τοῦ στηθοδέσμου ἀναγκάζεται νὰ
ἐφαρμώσῃ τὰς διαστάσεις αὐτοῦ κατὰ τὴν χω-
ρὸν ὅστις μένει αὐτῷ καὶ ὅστις ἀποτελεῖται
ὑπὸ τῶν πλαγιῶν μαλακῶν μερῶν τῆς κοί-
της. Κατέρχονται λοιπὸν οἱ γλύτοι πιεζόμε-
νοι ἐκ τῶν ἀνω πρὸς τὸ ἐν πλάγιον, ἢ δὲ κε-
φαλή, ἀποτελοῦσα τὸ κατώτερον ἄκρον τῆς
ἐπιμήκους τοῦ ἐμβρύου διαμέτρου, ἀνέρχεται
πρὸς τὸ ἕτερον πλάγιον καὶ οὕτως ἡ θέσις τοῦ
ἐμβρύου γίνεται ἐγκάρσιος, δηλ. ἡ δυσκολω-
τέρα θέσις πρὸς τοκετὸν.

Ἐπέρχεται τέλος ἡ ἐποχὴ τοῦ τοκετοῦ ἢ
μαῖα εὐρίσκει ὅτι τὰ πράγματα δὲν ἔχουσι
κανονικῶς, ὁ ἰατρός προσκαλούμενος ἀδυνα-
τεῖ διὰ τῶν χειρῶν νὰ ἐξαγάγῃ τὸ ἐμβρυον, ἀ-
ναγκάζεται νὰ κερματίσῃ αὐτὸ δι' ἐργαλείων
καὶ οὕτως ὄχι μόνον τὸ τέκνον χάνεται, ἀλλὰ
καὶ ἡ μήτηρ πολλὰκις τὸν ἔσχατον διατρέχει
τῶν κινδύνων.

Ἐἶχον λοιπὸν, δίκαιον φιλότατη ἀναγνώ-
στρια, λέγων πρὸ μικροῦ ὅτι ἡ τελευταία αὐ-
τῆ βλάβη ἕνεκα τοῦ στηθοδέσμου εἶνε ἀνευ δι-
καιολογήσεως;

Γνωρίζω ὅτι μετὰ μορρασμοῦ ἐκφραστι-
κοῦ θὰ εἰπῆτε ἢ τοῦλάχιστον θὰ σκεφθῆτε ὅ-
τι πάντα ταῦτα εἶνε θεωρία. Σὺς εὐχομαι
ὁμῶς ἐκ καρδίας νὰ μὴ δοκιμάσῃτε τὴν πρα-
κτικὴν αὐτῶν ἐφαρμογὴν.

Ἦθελον δὲ λογισθῆ λίαν εὐτυχῆς καὶ ἡ-
θελον θεωρῆται ἐπιτευχθέντα τὸν ὑπὸ τῶν
γραμμῶν τούτων ἐπιδικώμενον σκοπὸν ἂν
αὐταὶ ἐπετύγχανον καὶ μίαν μόνον νὰ σώσω-
σιν ἀνθρωπίνην ὑπαρξιν.

N. A. ΠΙΣΤΗΣ ἰατρός.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ὁλος ὁ κόσμος ἔστρεψε τώρα τὸ βλέμμα
εἰς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Σνέβελ ὃν συνέλαβον οἱ
Γερμανοὶ. Ἡ ὑπόθεσις αὕτη κατὰ τὰς νεωτέ-
ρας εἰδήσεις ἔχει ἐν συνόψει ὡς ἑξῆς: Τὸν
Σνέβελ ὑπόπτειον αἱ Γερμανικαὶ ἀρχαὶ ὅτι
διαβιβάζει εἰς τὴν γαλλικὴν κυβέρνησιν πλη-
ροφορίας περὶ τῶν συμβαινόντων ἐκεῖθεν τῶν
συνόρων. Ὁ κ. Γῶτς ὑπαλλήλος τῆς ἀστυνο-
μίας, γερμανὸς, πολλὰκις ἔσχε προδοὰς συ-
ζητήσεις μετὰ τοῦ κ. Σνέβελ ὃν καὶ ἡμέραν
τινα ἐπι παρουσίᾳ πολλῶν ἀπεκάλεσε κατα-
σκοπὸν ὁ δὲ Σνέβελ ἀπήτησεν αὐτῷ ὅτι εἶνε
ἀρνησιβηρτικός, οἱ δὲ κάτοικοι τοῦ Πικιννὶ
ἐπερίμενον ἐκ τῆς ἔχθρας αὐτῆς σκηνᾶς βίαιο-
τάτας. Πρὸ ἑξ. περίπου ἑβδομάδων ὁ κ. Σνέβελ
ὅστις εἶνε λίαν ὀξυθύμου χαρακτήρος ἀπεδίω-
ξεν ἕνα τῶν ὑπαλλήλων του, ὅστις ἔσπευσεν
ἀμέσως νὰ πωλήσῃ εἰς τὸν κ. Γῶτς κατά-
λογον ὑπαλλήλων ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ κ.
Σνέβελ διατελούντων καὶ ἐχόντων ἐντολήν νὰ
πληροφορῶσι τὴν γαλλικὴν κυβέρνησιν περὶ
τῶν κινήσεων τῆς φρουρᾶς τοῦ Μέτς. Τότε
αἱ γερμανικαὶ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ ἐξέδωκαν

κατὰ τοῦ κ. Σνέβελ ἐντάλμα συλλήψεως,
οὗτος δὲ ἀμέσως εἰδοποιήθη περὶ τούτου καὶ
ἀπέσχεν ἐπὶ τινα καιρὸν νὰ διαβῇ τὰ σύνορα,
ἀλλὰ νομίζων ὅτι παρήλθε πᾶς κίνδυνος, καὶ
ὅτι ψευδὴς ἦν ἡ δοθείσα αὐτῷ πληροφορία με-
τέβη τῆ 8 εἰς τὴν συνέντευξιν ἣν ἔδωκεν αὐτῷ
ὁ κ. Γῶτς. Ὁ κ. Σνέβελ ἀνέστρεψε κατ' ἀρχὰς
τοὺς συλλαβόντας αὐτὸν καὶ προσεπάθητε νὰ
φύγῃ πρὸς τὰ σύνορα, ἀλλ' ὁμῶς συνελήφθη
ἐντεῦθεν τῶν συνόρων.—Κατὰ τηλεγράφημα
τῆς 27 τοῦ ζήτημα τοῦτο εὐρίσκειται ἐν ὁδῷ
λύτεις βεβαιούται ὅτι ἐπίκειται ἡ ἀπόλυσις
τοῦ κ. Σνέβελ.

Ἑλλάς.—Τὴν 17 Ἀπριλίου ἑσπέρας ἐξε-
δόθη ἐν Ἀθήναις ἡ ἀπόφασις τοῦ στρατοδικείου
τοῦ δικάζοντος τοὺς κατηγορουμένους ἐπὶ προ-
δοσίᾳ ἐν τῇ ὑπόθεσι τῆς Κούτρας. Κατὰ τὴν
ἀπόφασιν ταύτην ὁ λοχαγὸς Π. Λάιος, ὁ λο-
χαγὸς Ὁρέστης Πηνειῶ καὶ ὁ ἀνθυπολοχαγὸς
Ἐπαμεινώνδας Παπαχραλάμπους καταδι-
κασθησαν εἰς θάνατον οἱ λοιποὶ ἠθωώθησαν.

Ἡ ἀπόφασις ἀνεφώθη ἐν μέτω βαθυ-
τάτης σιγῆς καὶ συγκινήσεως ἐκ τῶν κατα-
δικαζομένων δὲ εἰς τὴν ὑστάτην ποινὴν ὁ Πη-
νειῶ ἐράνη, ὅτι ἔσπευτο καὶ κατὰ τὴν σιγι-
μὴν ταύτην ἐλαχίστης ἀξιοπρεπείας καὶ ψυ-
χικοῦ θάρρους. Ὑπὲρ τοῦ Λαίου ἐξεδηλώθη
οἶκτος, ἠλπίζετο δὲ ἡ βασιλικὴ χάρις.

— Τὴν Μεγάλην Πέμπτην ἐν τῷ ναῶ
τῆς Νέας Μιζέλης ὁ Ἰωάννης Πολίτης ἐβό-
νευσε τὸν Γεώργιον Παπαγεωργίου διὰ μα-
χαίρας ἐκ τοῦ περιστατικοῦ δὲ τούτου διεκόπη
ἡ λειτουργία καὶ οἱ ἐκκλησιαζόμενοι παραλα-
βόντες τὸν πνευθέντα ἀπέβησαν. Ἦδη ὁ ναὸς
ἔνεκεν τοῦ φόνου ἐβεβηλώθη καὶ κατὰ τὰς
ἐκκλησι. διατάξεις δεόν νὰ ἐγκαινισθῇ αὐθις ἵνα
ἐπιτραπῇ ἡ λειτουργία συνεπῶς τὴν Μεγάλην
Παρασκευὴν καὶ τὰς μετὰ ταύτην ἡμέρας δὲν
ἠδυνήθησαν νὰ ἐκτελέσωσι τὰ θρησκευτικὰ
των καθήκοντα οἱ κάτοικοι τῆς Νέας Μιζέλης.

— Τὸ σῶμα τοῦ ἐν Ρωσίᾳ ἀποβιώσαντος
Ἑλλήνος γίγαντος Ὁμήρου Τσικιτόγλου, τοῦ
ὁποῦ το ἀνάστημα ἐφθάνεν εἰς τριῶν μέ-
τρων ὕψος καὶ τὸ βάρος εἰς 150 περίπου ὀκά-
δας, βαλσαμωθὲν ἐκομίσθη εἰς Ἀθήνας ἐντὸς
μεγίστου κιβωτίου. Ἀπὸ τοῦ 13 ἔτους τῆς
ἡλικίας του τὸ σῶμά του ἤρχισε νὰ λαμβάνῃ
τοσαύτας καταπληκτικὰς διαστάσεις εἰς ὕψος
καὶ εἰς ὄγκον ὥστε κατὰ τὸ 17 ἔτος ἠναγ-
κᾶσθη νὰ ἀπέλθῃ εἰς ἐρήμους τόπους, ζῶν
βίον ἄγριον ἐν σπηλαίοις διότι οἱ συγχωριοὶ
καὶ αὐτοὶ οἱ συγγενεῖς του τὸν ὑπελάμβανον
ὑπερφύεσ τρέας καὶ αὐτὸς δὲ ὁ δυστυχῆς
ἐπίστευσεν ὅτι ἦτο κατηραμένος ὑπὸ Θεοῦ
καὶ ἀνθρώπων. Ἀλλὰ χάριν ἀσχροκερδείας
οἱ συγγενεῖς του τὸν εὔρον καὶ τὸν ὠδήγησαν
εἰς τὴν Ρωσίαν ὅπου ἀντὶ ἐνὸς φράγκαου
ἐδεικνύετο εἰς τοὺς βουλομένους. Ἀπέναντί
του πέλωρες Ρῶσοι ἐφαίνοντο νάνοι. Ἀλλὰ
δὲν παρήλθεν ἔτος καὶ παθὼν ὑπὸ φθίσεως
ἀπέθανε 18ετής. Τὸ σῶμά του ἐζήτησαν νὰ
τὸ ἀγοράσωσιν Ἄγγλοι καὶ Ρῶσοι, ἀλλὰ
δὲν ἐπέτυχον.

— Ὁ ἐκ Κύπρου φιλογενῆς κ. Νικόλαος
Χρηστοφίδης (ἐκ τοῦ χωρίου Περάτων) ἐδω-
ρήσατο εἰς τὴν ἑλληνικὴν κοινότητα Καίρου
μίαν ἰδιώτητον οἰκίαν μετὰ τῶν ἐξαρτημάτων
αὐτῆς, ὅπως χρησιμεύσῃ ὡς νοσοκομεῖον.

Βουλγαρία.— Τὴν Δευτέραν τῆς
διακαινησίμου συνελήφθη καὶ ἀπήχθη
εἰς τὰς φυλακὰς ὁ κ. Ναβότκωφ, διότι
κατὰ τινὰς φήμας ὁ πρῶν οὗτος ἀνώτα-
τος ἐπαλληλος τῶν δημοσίων ἔργων κα-
τηρορήθη ὅτι τὴν τρίτην τῆς ἐπαύριον
τῆς φυλακίσεώς του ἐσκόπευε νὰ ἀνατι-
νάξῃ τὴν στρατιωτικὴν λέσχην εἰς τὸν
ἀέρι διὰ δυναμίτιδος καθ' ἣν ὥραν θὰ
ἐβόσκοντο ἐκεῖ, διότι εἶχον χορὸν, οἱ
κ. κ. ἀθηγεμόνες μεθ' ὧν τῶν ἀξιω-
ματικῶν.— Ἐν Βουλγαρίᾳ πιστεύεται
ὡς βεβαία καὶ ἐπιβεβημένη ἡ Ρωσικὴ
κατοχή.

Ρωσσία.— Ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν
ὑπουργὸς τῆς Ρωσσίας κ. Γίρες ἐφφώνει
ὅτι ἡ Ρωσσία ἔσπευε νὰ συνταχθῇ με-
τὰ τῆς Γερμανίας καὶ Αὐστρίας. Ἐὰν
δὲ τοῦτο κατορθοῦτο ἡ εἰρήνη θὰ ἦτο
ἐξησφαλισμένη. Πλὴν ὁ συντάκτης τῆς
«Ἐφημ. τῆς Μόσχας» Κίτκωφ ἀντεπε-
λήθη ὁρμητικῶς κατὰ τῆς πολιτικῆς αὐτῆς
καὶ ὑπεστήριξε διὰ φλογερῶν ἀρθρῶν
διαταραζάντων τὴν διπλωματίαν τῆς
Ἐσθῶντις ὅτι ἡ Ρωσσία λόγῳ συμφερόν-
των ὀφείλει νὰ συνταχθῇ τῇ Γαλλίᾳ.
Κατόπιν ὁ Κίτκωφ προσεκλήθη εἰς Πι-
τρούπολιν ὑπὸ τοῦ Τσάρου, ἐπιστεύετο
δ' ὅτι αὐτὸς θὰ ἐπειμᾶτο ὁ δὲ Γίρες θὰ
ἦτο ἰσοῦτο ἰδιαιτέρον τινὸς δειγματος εὐνοί-
ας. Καὶ ἐὰν ἐγίνετο οὕτω θὰ ἦτο ἀπό-
δειξις ὅτι ὁ Τσάρος κλίνει πρὸς τὴν πο-
λιτικὴν τοῦ Γίρε καὶ ἡ εἰρήνη ἐξησφα-
λίετο. Ἐξαργυρῶς λοιπὸν περιέμενεν ἡ
Ἐσθῶντις τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο, πλὴν ὁ
Τσάρος ἀπεφάνθη μὲν, ὡς λέγουσιν, ὅτι
συγχωρεῖ τὸν Κίτκωφ διὰ τὴν φιλοπα-
τρίαν τῶν εἰς δε τὸν Γίρε, εἰς ὃν ἐπρό-
κειτο κατὰ τινὰς νὰ δοθῇ ὁ τίτλος ἀρχι-
καγκελαρίου ἢ ἀνώτατον τι παράσημον
ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν ἑορτῶν τοῦ Πάσχα
οὐδὲν δειγμα ἰδιαιτέρας εὐνοίας παρε-
σχε. Τοῦτου ἕνεκεν ἡ ἀνηνυχία ἐπικρα-
τεῖ.

Ἀγγλία.— Κατὰ τινὰς εἰδήσεις ὁ
σὴρ Γούλφ ἐλ. βεν ἰδηρίας παρὰ τῆς κυ-
βερνήσεώς του, ὅπως ἀναγγεῖλῃ εἰς τὴν
Υ. Πύλιν, ὅτι ἡ Ἀγγλία ἦν ἐτοιμὴ ὅπως
ὀρίσῃ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἐκκενώσεως
τῆς Αἰγύπτου.

— Ὁ Βαζάλν, Γάλλος στρατάρχης ὅστις
ἐσυνθηκολόγησε τὸ Μέτς κατὰ τὸν Γαλ-
λογερμανικὸν πόλεμον ἐτραυματίσθη δι'
ἐργχειρίδιον κατὰ τὴν κεφαλὴν ὑπὸ Γάλλου
τινὸς Χιλαίραν ὀργανισμένου ἐν
Μαδρίτη. Ὁ δολοφόνος συνελήφθη εὐ-
θὺς εἶπεν ὅτι ἠθέλησε νὰ ἐκδικήσῃ τὴν
τιμὴν τῆς πατρίδος καὶ νὰ τιμωρήσῃ
τὸν προδοτὴν. Φαίνεται μίαν ἐξημιμέτος
καὶ μὴ ἔχων σώας τὰς φρένας. Ἡ πληρὴ
καθ' ἑαυτὴν δὲν εἶναι ἐπικίνδυνος.
Ἀλλ' ὁ δολοφόνος ἰσχυρίζεται ὅτι εἶχε
βάψῃ τὸ ἐργχειρίδιον εἰς θανατηφόρον
δηλητήριο.

ΕΓΧΩΡΙΑ

Ὁ θεὸς Ὀλυμπος τὴν παρελθούσαν
Κυριακὴν ἐγένεε κατάλευκος («'ς τὸν

κατηραμένον τόπον τὸν χειμῶνα δὲν βρέχει καὶ τὸν Μᾶν χιονίζει») Ἴσως ἐπράξε τοῦτο χάριν τῶν ἀρξαμένων νὰ ἐπισκέπτονται αὐτὸν καλοκαιρινῶν ἐπισκεπτῶν του, ἢ διὰ νὰ τοὺς ὑποδεχθῆ ἑορτασίμως, ἢ νὰ ἐρωτήσῃ αὐτοὺς ἂν τὸν ἐπισκέπτονται τόσον ὅσον ἐκεῖνος ἀσπροπρόσωποι.

Τὴν παρελθοῦσαν ἐβδομάδα μὴν ἔκτιστος ἐκ Ἀθήνας, ἐστὶν ἐπιμόνως καὶ τοῦ συζύγου της (εὐφλοῦ ὄντος, ὡς ἐπαρῆσεν) νὰ φέρῃ ὀλίγον ὄξος εἰς Λεμψοῦσαν νὰ πωλήσῃ. Μόλις ἡ γυνὴ καταιβάσαε τὸ γομαρί καὶ πρὶν ἢ προφθάσῃ μαῖα ἐγέννησεν ἐπ' αὐτοῦ σχεδὸν τοῦ γομαρίου. Εἰδοποιηθεὶς ὁ ἀξιότ. Ιατρός κ. Γ. Διαγκούσης ἐδραμεν ἀμέσως καὶ παρέσχε δωρεάν τὴν ἐπιστημονικὴν συνδρομὴν του εἰς τὸ νήπιον καὶ εἰς τὴν μητέρα. Κατόπιν τὸ Δημαρχεῖον ἐφρόντισε περὶ αὐτῆς διὰ νὰ σταλῆ εἰς τὸ Νοσοκομεῖον ἀλλ' ἡ Κυρία Φωτῶ προσελθοῦσα ἐζήτησε καὶ ἔλαβεν αὐτὴν εἰς τὴν οἰκίαν της ὅπου καὶ τὴν περιποιεῖται μέχρι σήμερον ἀναδεχθεῖσα καὶ τὸ νήπιον ἐκ τῆς κολυμβήθρας. Ὁ δὲ σύζυγος ἀναμένει τὸ ἐκ τοῦ ὄξους κέρδος ὑπερ τῆ ἀληθείας ἔσεται μέγα.

Πολλοὶ τὴν παρελθοῦσαν ἐβδομάδα παρουσίασαν εἰς τὸ Δημαρχεῖον ἄρτους ὁρ' ἴων φαγόντες ἐκεῖνοι καὶ τὰ τέκνα των ἐπαθον ὑπὸ ζάλης, διαρροίας καὶ ἐμετοῦ. Ὁ ἄρτος ἦτο ὑπομέλας, ὁ δὲ σίτος ἠγοράσθη ἐκ τῆς ἀγορᾶς μας ὅστις ἐυπεριέγει καθ' ἃ λέγουσιν ἦσαν (κουντούραν). Τὸ Δημαρχεῖον ἐφρόνει νὰ προσῆλθῃ εἰς γενναῖα μέτρα κατὰ τῶν ἐγγόντων τόν σίτον τοῦτον ἀλλ' ἠρέσθη νὰ εἰδοποιήσῃ τὸ βλαβερὸν τοῦ σίτου καὶ νὰ συστήσῃ προσοχὴν εἰς τοὺς ἀγοράζοντας.

Κατ' εἰδήσεις ἃς ἔχομεν ἐγείναν καὶ τὴν παρελθοῦσαν ἐβδομάδα ἀρκεταὶ βροχαὶ εἰς τὰ μέρη Μόρφου Λευκωσίας, Βαρωσίων καὶ Λάρνακας. Αἱ βροχαὶ αὗται θὰ ὠφελήσωσιν ὅσα σπαρτὰ δὲν ἐβλάθησαν καὶ κυρίως τὰ αἰτάρια. Καὶ ἐνταῦθα ἐν Λεμψοῦ ἐγείναν τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν βροχαὶ ἀλλ' ὡς ἐπληροφόρηθημεν ἦτο ἀρκετὰ περιωρισμένος ὁ κύκλος των. Τὰ μέρη τῆς νήσου τὰ ὁποῖα φέτος θὰ γεωργήσωσιν ὀπωσοῦν κατὰ τὰς πληροφορίας μας εἶνε ἡ ἐπαρχία Μόρφου μέχρι Λευκωσίας, χωρὶα τινὰ ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Μεσαορίας, τὸ Ριζοκάρπασον καὶ ἡ Πάφος. Ἀλλ' ὡς γνωστὸν ὅταν ἡ Μεσαορία δὲν γεωργήσῃ ἀδύνατον ἢ Κύπρος νὰ συντηρηθῆ μετὰ τὴν γεωργίαν

τῶν ἄλλων μερῶν, καὶ ἄφθονος μάλιστα ἐὰν ἦνε αὕτη.

Τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν περὶ τὴν 7 καὶ 40 λεπτά περίπου π. μ. ἠσθάνθημεν ἐνταῦθα ἐλαφρὰν καὶ στιγμιαίαν δόνησιν σεισμοῦ.

Τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην (23 Ἀπρ.) ὀνομαστικὴν ἑορτὴν τῆς Ἀ. Μ. τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων ἐφέλη Δοξολογία ἐν τῷ ἐνταῦθα ναῷ τῆς Ἁγ. Νάπας παρόντος τοῦ Ὑπὸξένου κ. κ. Ι. Α. Καλούτου ἐν ἐπίσημῳ στολῇ, τοῦ ἀξιότ. Δημάρχου καὶ τῶν λοιπῶν ἀρχῶν τῆς πόλεώς μας. Μετὰ τὸν πολυχρονισμὸν ὁ μὲν ἀξιότ. Δημάρχος ἐζητωκραύγησεν ὑπὲρ τῆς Ἀ. Μ. τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων ὁ δὲ Ὑποπρόξενος κ. Ι. Α. Καλούτου ὑπὲρ τῆς Σ. Ἀνάσσης ἡμῶν Βικτωρίας. Αἱ ζητωκραυγαὶ ἀντήχησαν ἠχηρότατα εἰς τὸ στόμα τοῦ λαοῦ.

Ἡ ἐπὶ τῆς ἀνοικοδομήσεως τοῦ ναοῦ Ἁγ. Νάπας ἐκλεχθεῖσα Ἐπιτροπὴ ἤρξατο τῶν προκαταρκτικῶν ἐργασιῶν της. Συνελθοῦσα τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν καὶ διασκεψαμένη ἐθεώρησεν ἀναγκαῖαν, τὴν ἐπὶ ἓνα μῆνα τοῦλάχιστον παρουσίαν ἐνὸς καλοῦ ἀρχιτέκτονος διὰ νὰ δώσῃ τὸ σχέδιον τοῦ ναοῦ καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀνέθετο τὴν φροντίδα εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις διαμένοντα κ. Ο. Ι. Ἰασονίδην ὅπως εὖρη συμφωνήσῃ καὶ ἀποστείλῃ κατὰλληλον τοιοῦτον. Οὕτω δὲ ἐλπίζομεν καὶ τὸ πολυθρύλητον τοῦτο ζήτημα νὰ λάβῃ τὴν πρὸς τὴν λύσιν του ἄγουσαν.

Ἐν τῇ πόλει μας ὑπάρχουν πολλοὶ οὔτινες ἔλαβον ἀριθμοὺς διαφόρων λαχείων. Τούτων τινὲς ἐξέφρασαν τὴν καλὴν θέλησιν ὅτι ἂν κερδήσωσι θὰ παραχωρήσωσι τὸ ἐν δέκατον εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Εἴθε λοιπὸν, εἴθε νὰ κερδήσῃ τις ἐκ τῆς πόλεώς μας κανένα μέγαλον λαχὸν καὶ εἶνε ἐκ τῶν προτέρων βέβαιον ὅτι θὰ συνδράμῃ γενναίως ὑπὲρ τοῦ ἔργου.

Κατωτέρω δημοσιεύομεν εἰδοποίησιν τοῦ ἀρχιερατ. ἐπιτρόπου καθ' ἣν συμφωνηθὲν πρὸς τὸ πρακτικὸν τῆς Ἱ. Συνόδου πρέπει νὰ ἐκλεχθῆ διαχειριστικὴ Ἐπιτροπὴ πρὸς διαχείρισιν τῶν θρονικῶν εἰσοδημάτων καὶ παντὸς ἀφορῶντος τὸν θρόνον, μέχρι τῆς λήξεως ἐνὸς ἔτους ὅτε γενήσεται ἡ ἐκλογὴ Μητροπολίτου. Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη δικαιούται βεβαίως νὰ ἐξετάσῃ τὴν οἰκονομικὴν θέσιν τοῦ θρόνου καὶ νὰ γνωρίσῃ μέχρι τίνος ποσοῦ ἀναβαίνει τὸ χρέος, ὅπερ εἰσέτι δὲν εἶνε γνωστὸν κατ' ἀκριβείαν. Θὰ ἐκλεχ-

θῶσι κατὰ τὸ πρακτικὸν, τρεῖς ἐκ τῆς πόλεως καὶ ἐννέα ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν τὸ ὅλον 12. ἀλλὰ τὸ πῶς θὰ συνεργάζωνται οἱ τῶν Ἐπαρχιῶν μετὰ τῶν πολιτῶν θὰ ἦνε ὀλίγον δύσκολον, ἐκτὸς ἐὰν αἱ Ἐπαρχίαι ἐκλέξωσι πάλιν πολίτας ὡς ἀντιπροσώπους των. Ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ ὀρίσῃ τὸν τε ταμίαν καὶ τὸν γραμματέα της.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Προσκαλοῦνται πάντες οἱ ὀρθόδοξοι χριστιανοὶ πᾶσαι Λεμψοῦ εἰς συνέλευσιν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ ἀλλήλοδιδασκατικοῦ Σχολείου ἁγίας Νάπας αὐριον Κυριακῆ, 26 Ἀπριλίου, περὶ ὥραν 10^{ην} π. μ. ὅπως συμφώνως πρὸς τὴν ἀπόφασιν τῆς ἱεράς Συνόδου Κύπρου καὶ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Ἐπαρχίας Κιτίου προβῶσιν εἰς ἐκλογὴν τριμελοῦς διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὰ οἰκονομικὰ τῆς Μητροπόλεως Λεμψοῦ. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη θέλει συνεργάζεσθαι μετὰ τοῦ ἀρχιερατικοῦ ἐπιτρόπου Λεμψοῦ καὶ τῶν ἐννέα μελῶν τῆς ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν Λεμψοῦ διαχειριστικῆς ἐπιτροπῆς.

Ἐκ τῆς Μητροπόλεως Λεμψοῦ 25 Ἀπρ. 1887.

Ὁ ἔξαρχος Θεοφύλακτος.

ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΝ ΛΕΜΗΣΟΥ.

Γνωστοποιεῖται τῷ κοινῷ ὅτι κατὰ τὴν 10[22] τρέχοντος Μαΐου ὥραν 10 π. μ. θέλουσι πωληθῆ διὰ δημοπρασίας ἐν τῷ Δημαρχεῖῳ Λεμψοῦ πάντα τὰ φάρμακα, σκελετοὶ, βάζα καὶ πᾶν τὸ ἀνήκον τῷ Δημοτικῷ φαρμακείῳ. Λεμψοῦ 4 Μαΐου 1887.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ

κρασία καλῆς ποιότη.	γρ.	140—150
» συνήθη γερά	»	120—140
» κόκκινα καὶ χαλασμένα	»	40—80
ρακὴ σῶμα 19 βαθ. ἢ ὀκτὰ	παράδ.	55—55
χαρούπια ἐγένοντο ἐσχάτως πράξεις τινὲς εἰς τὰ γρ. 112, τὸ χαλ. καντάρι εἰς τὰς ἀπαθήμας		

(Μὲ Ἄραν Ἀγγλίας 132)

Γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Λάρν. (3 Μαΐου 1887)

Αἱ διαίρεσις τέλος πάντων τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Ἐπαρχίας περὶ τὴν ἐκλογὴν τοῦ καταλλήλου διὰ τὸν θρόνον Κιτιέων προσώπου ἐπέφερον τὴν ἐπὶ ἓν ἔτος εἰσέτι χρεῖαν τοῦ θρόνου. Ἐμμεν ἤδη ἡ ἀποσπράγξις τῆς Μητροπόλεως δι' ἣν ἡ Σύνοδος ἀπέστειλε τὸν ἄρ. Κερυνεῖαν, ἵνα ἐυλόγησῃ συγχρόνως τὸ ἀπορροισθὲν ποίμνιον. Τὸ κοινὸν τῆς Λάρνακος καὶ Σκαλας ὑπεδέξατο αὐτὸν τὸ παρελθὸν Σάββατον μετὰ μεγίστης χαρᾶς καὶ τομπῆς.

Τὴν ἐπιτροπὴν Κυριακὴν ἐγένετο ἡ ἐναρκσις τῆς ἀπαρτιστικῆς τῆς Μητροπόλεως ἐπὶ παρουσίᾳ πολλῶν τῆς ἀντιπροσωπείας μελῶν, καὶ τῶν κληρονόμων τοῦ ἀειμνήστου Κυπριανοῦ καὶ ἐξακολουθεῖ εἰσέτι, περιμένομεν δὲ ἐναγωνίως ὅπως ἀνακοινωθῆ ἡμῖν διὰ μεταξὺ πολλῶν ἐγγράφων εὐρέθη καὶ ἐγγραφον δηλοῦν τὴν ἐκχώρησιν μεγάλου (ἔστω καὶ μικροῦ) χρηματικοῦ ποσοῦ πρὸς ὄφελος τῶν ἐκπαιδευτικῶν ἡμῶν καταστημάτων, καὶ τοῦτο ἔσται ἡ κορωνὴ τῶν πολλῶν καλῶν τοῦ ἀειμνήστου ἄτινα ἐποίησεν διὰ τοῦ ἑαυτοῦ ποίμνιον.

Ἡ Ἄ. Πανιερότης ὁ ἄρ. Κερυνεῖας προσκληθεὶς ὅπως ἱεραουργήσῃ τὴν προσεχῆ Πέμπτην, ἑορτὴν τοῦ Ἁγ. Γεωργίου, ἐν τῷ ὁμωνύμῳ ναῷ ἐδέχθη εὐχαρίστως τὴν πρόσκλησιν, διὸ ἐκ τῶν προτέρων καταθέτομεν αὐτῷ τὰ βαθέα σεβάσματά μας. « Κατπαδόκης:

Ἀξιότιμο Κύριε Συντάκτα τῆς «Σάλπιγγος».

Ἰδὼν τὰ ἐν τοῖς παρελθούσι φύλλοις τῆς ἀξιολόγου ἡμῶν ἐφημερίδος καὶ ἐν τοῖς τῆς τοῦ συναδέλφου ἡμῶν κυρίου Α. Κ. Παλαιολόγου ἐπὶ τοῦ Δημάρχου τῆς πόλεως μας κ. Δημοσθένους Χατζηπαύλου βελτιωθέντα, δὲν ἠδυνήθημ' ἐν κρατήσω τῆν γλώσσάν μου τοῦ νὰ εἴπω τὸ «τῷ ὄντι οὗτος ὁ ἄνθρωπος ἐπιμαΐσιος ἐπαῖνου, καὶ θὰ καταστή αἷτιος πολλῶν ὠφελειῶν εἰς τὴν πόλιν.» Θεωρῶ λοιπὸν καλὸν νὰ εἴπω καὶ ἐγὼ μίαν ιδέαν τῷ κυρίῳ Δημάρχῳ, ἂν καὶ νομίζω ὅτι καὶ οὗτος θὰ τὴν ἐνέβαλε μεταξὺ τῶν ἄλλων σκέψεων του, ἵσως προκλήσῃ τοῦλάχιστον βελτιώσεις τις. Ἰδὼν λοιπὸν κύριε Συντάκτα ὅποια τις εἶναι. Νὰ ἐπιτελεσθῇ ὅπως ὁ Διοικητὴς τῆς πόλεως εἴη καὶ ἐκεῖνος τοῦλάχιστον ἐν βλέμμα εἰς αὐτὰ τὰ Γύναια, (τιραγίας, διότι αἰσχρονομίαν νὰ σὰς εἴπω τὸ ὄνομά των ὡς διόλου εὐθές) τὰ ὅποια κατήνησαν πλέον νὰ ἔχωσι τὰ καταστήματά των ἄντικρυ καὶ αὐτῶν τῶν οἰκιῶν τῶν πολιτῶν. Προσέτι δέ, ἐὰν ἦναι δυνατόν, (πιστεύω ὅμως ὅτι εἶναι ἀδύνατον) τὰ καταστήματά των νὰ εὐρίσκωνται ἐκτὸς τῆς πόλεως, καὶ τότε πράγματι ἡ Δημησοδὸς θὰ διαφέρῃ ἀπασῶν τῶν τῆς Κύπρου πόλεων. Διότι δὲν δύναται τις νὰ διέλθῃ τὰς ὁδοὺς, καὶ μάλιστα τώρα, ὅπου αἱ κυρίαι τῆς πόλεως θὰ ἐξέρχωνται καὶ ἐκεῖναι, ἵνα περιπατῶσι καὶ ἀναπνέωσιν ὀλίγον καθαροῦ ἀέρος. Ἡ νὰ περιορίσῃ τὰς καταβεβλημένας ὑπὸ τῶν Γαλλικῶν παθῶν, ἵνα μὴ ἐξαπλώται τὸ πάθος καθ' ἅπαντα τὸν κόσμον.

Ἐν Λεμεσῷ τῆ 20]2 Μαΐου 1887.

Α Ε Ω Ν

Σ. Σ.— Δικαία καὶ ὀρθοτάτη ἡ ἰδέα τοῦ ἐπιστελλαντος ἡμῖν τ' ἀνωτέρω. Οὐδὲν πλεόντερον ἔχομεν νὰ προσθέσωμεν εἰπαίσομεν δὲ ὅτι ὁ ἀξιότ. Δημάρχός μας καὶ τὸ ὑπ' αὐτὸν δημοτ. Συμβούλιον, μεταξὺ τῶν σπουδαιοτέρων ὑπὲρ τῆς πόλεως μισυμῶν των θὰ κατατάξωσι καὶ αὐτὴν ὡς σπουδαιοτάτην, διότι τῇ ἀλειθείᾳ κατήνησαν τὰ γύναια αὐτὰ ἡμάστιξ τῆς πόλεως ὑπὸ πολλὰς ἐπόψεις.

Κύριε Συντάκ. τῆς «Σάλπιγγος»

Καταχωρίσατε παρακαλῶ εἰς τὸ φύλλον σας μετὰ τῆς υπογραφῆς μου ὅτι οἱ ἱερεῖς τῆς Ἐκκλησίας ἀγ. Νάσας ἐπέστρεψαν τὴν ἐξ 5 γροσίων δοθεῖσαν αὐτοῖς πληρωμὴν διὰ τὴν ταφὴν ἐνὸς λιγυράνου πτωχοῦ.

Δέξαθε κτλ. (εἰς)

Ἀπ. Σ.— Τὴν υπογραφὴν τοῦ ἐπιστελλαντος ἡμῖν τ' ἀνωτέρω δὲν σημειοῦμεν χάριν εὐπρεπείας, διότι, μαθόντες τὰ διατρέξαντα, εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ δώμεν τὴν δέουσαν ἐξηγήσιν καὶ ἀπάντησιν. Οἱ ἱερεῖς τῆς πόλεως μας πλείστα ὅσα λεψύνα πτωχὰ θάπτουν ἀνευ οὐδεμίας ἀμοιβῆς καίτοι πορεύονται περὶ μέχρι τοῦ νεκροταφείου, διαστήματι μεγαλύτερον τοῦ ἀγγλικοῦ μιλίου.

Ἐπέστρεψαν λοιπὸν τὰ 5 γροσία διότι ἦσαν ὀλίγα· ἀλλὰ διότι ἤλθουσαν τὴν δυστυχίαν τῆς οἰκίας. Πλὴν ἀπὸ τίνος κατήνησε σύστημα, χάριν φαίνεται μεγαλύτερας ἐπισημοσύνης, νὰ προσκαλούνται διὰ πᾶσαν τελετὴν (ταφῆς βαπτισματος κλ.) ὅλοι οἱ ἐκκλησιαστικοὶ ὑ-

πάλληλοι, κατόπιν δὲ ἀναλαμβάνει τὴν φροντίδα εἰς εὐλοσὴν ἢ συγγενῆς νὰ πληρώσῃ τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς δούλους ἢ ἡμῶν φράγκων ἢ τὸ πᾶν ἐν προκείμενῳ τὴν ἀνάγκην. Ἀλλ' ἀπὸ δὲν ὑπάρχει τὰ μὲν διατὶ δὲν προσκαλεῖται μόνον εἰς ἱερεῖς καὶ οὐ δάκοντες, ἀλλὰ προσκαλεῖται ὅλους. Νὰ εἴμεθα φίλοι μετὰ καὶ ἄλλων δάκων. Ἐἴνε σπάνια αἱ τελεταὶ ἐκεῖναι καθ' ἃς πληθύνονται οἱ ἱερεῖς ἀνὰ μίαν βουρσίαν, καὶ αὐτὴ φαίνεται ἴσως πολλὴ «διότι—λεγομένη— ἔχουν τὸν μισθὸν των,» καὶ ὅμως ἐν τῇ περιμύθῳ διαπραγματεύσει λαμβάνονται ὑπ' ἄψιν τὰ ἀτυχεῖς τυχερά των. Πρὸς ἀποφυγὴν τούτου παραπόνων καλὰ θὰ ἔπραττεν ἴσως ἡ Ἐπιτροπὴ νὰ ὀρίσῃ, ὡς γίνεται ἄλλοῦ, τὴν ἀμοιβὴν τῶν ἱερέων διὰ πᾶσαν τελετὴν, κατὰ τὰς διαφόρους τῶν πολιτῶν τάξεις.

Γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Καρπασίου 17 Ἀπ.

Ἄν καὶ ἐξ ὄλων σχεδὸν τῶν μερῶν, καὶ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ ἀγγέλλονται βροχαί, ἐδῶ δὲ μάλιστ', ἐκτὸς τοῦ Ριζοκάρπασου ὅπου τὴν Μ. Γεωργίου ἔπασαν ὀλίγη βροχὴ οὐδαμῶς ἄλλοῦ ἔβρεξε. Περιττὸν νὰ εἴπωμεν ὅτι τὰ σπαρτὰ ἐξηράθησαν πλέον καὶ ἡ δυστυχία ἐλοὲν ἐξαπλοῦνται ὡς μαῦρον σύννερον. Ἀπὸ Κώμης Αἰγυλίου μέχρι Γαλιψηφόρων καὶ Αἰγυλίου, τὸ κέντρον τοῦτο τοῦ Καρπασίου, κατὰ τὰς ἐπισημοσύνας ἐμοῦ τε καὶ τοῦ Ναζάρου μάλιστ' γεωργήσῃ ἐν συνόλῳ σίτου καὶ κριθῆν ὀμοῦ 200 κοιλίαι. Τὰ ζῶα μέχρι τοῦδε ἐτρέφοντο κἄπως ἐκ τῶν ἐξηραθέντων σπαραγμάτων, εἰς τὸ ἐξῆς ὅμως οὐδὲν πολέπειται αὐτοῖς ἡ ὀψύρος. Ὁ Διοικητὴς, ὅστις ὅσο πολλῶν ἡμερῶν περιφέρεται ἀνὰ τὴν ἐπαρχίαν καὶ λαμβάνει σημειώσεις τῶν δυστυχιῶν, καὶ οἱ ἐξῆς τῆς ἀκριβοῦς δὲν εὐρίσκουν οὔτε ἀγροῦν οὔτε κριθῆν διὰ τὰ ζῶα των. Ἐξήγησε σημειώσεις ἐξ ἑκάστου χωρίου ποῦ εἴνε ὄλιγος ἀνάγκη νὰ ἐργασθῶσι καὶ δὲν βοηθῶνται ὑπὸ τίνος. Πλήρεις σημειώσεις ἐδόθησαν αὐτῷ, ἀλλὰ λαθῶν οὐτὰς περιφέρεται ἀνὰ τὰ χωρία καὶ ἐξετάζει ἐνεργὰ πρὸς ὄνομα, καὶ ἔρους ἐκ τῶν σημειωθέντων εὐρῆ βετι ἔχουν τέκνα εἰς τὰ ὅποια ἔδωκαν τὴν περιουσίαν των τοὺς ἀπαλείψῃ ἐκ τοῦ καταλόγου διότι, λέγει, αὐτοὶ πρέπει νὰ συντηρῶνται ὑπὸ τῶν τέκνων των, ἀλλὰ δὲν ἐξετάζει ἔτι καὶ τὰ τέκνα των αὐτῶν δὲν δύναται νὰ διατηρήσωσι τὴν οἰκογένειάν των με 4—5—6 παιδιά. Ἀπὸ λοιπὸν ἐκαθάρισεν οὕτω τὰς σημειώσεις, ἔλαβεν αὐτὰς καὶ περιήρχετο ἐξετάζων τὴν κατοικίαν ἐνὸς ἑκάστου τῶν ἀπομεινάντων εἰς τὰς σημειώσεις. Ξεύρετε ὅτι ἐν Καρπασίῳ ὑπάρχει σύστημα τὸν ἕνα τοῖχον τοῦ ὀπισθεῖου των, τὸν κατάντικρυ τῆς θύρας κυρίως, νὰ γαμίζου ἀπὸ διάφορα πράγματα, ὅν τ' ἐστὸς, πανέρι, χουλιάρια, ποτηλιχοῦδες κλ. κλ. Αὐτὰ εἴνε τὰ ἐπιπέδα των ἀξίας περίπου 50—100 γροσίων ὅσον μεγάλη καὶ ἂν εἴνε ἡ ἔκτασις τοῦ τοῖχου. Εἰς ὅσους λοιπὸν ἐκ τῶν σημειωθέντων εὐρίσκων ὁ Διοικητὴς τοιαῦτα τοὺς ἀπλήρεις ἀμέσως ἐκ τοῦ καταλόγου δὲν τοὺς ἐθεώρει δυστυχεῖς διότι τὸν κατεχόμενον ἢ μεγάλην περιουσίαν. Ἀπέμεινον λοιπὸν ἐκεῖνοι τῶν ὁποίων ἡ οἰκία εἴνε κυριολεκτικῶς τ' ἐσσαρες γυμνοὶ τοῖχοι. Εἰς αὐτοὺς ἔδωκε βοηθεῖν 6 ὀκ. ἀλεύρου καὶ νὰ τὸ λάθωσιν ἀπὸ τοῦ χωρίου Λιοναρίσου ἐπ' ὤμων νὰ τὸ μετακομίσωσιν εἰς τὸ χωρίον των. Δὲν εἴνε νομίζω μέτρα αὐτὰ διὰ τῶν οἰκίων δύναται νὰ προληφθῇ ἡ μεγάλη καταστροφὴ. Ἐργασίαν ζητοῦν οἱ κάτοικοι διὰ νὰ πληθύνωνται ἀγαθῶς καὶ κατὰ περισσοτέρων ἀκόμη διὰ νὰ συντηρηθῶσιν ἄλλως αὐτὰ εἴνε σταγῶν ἐν Ὀικεανῷ.

Ἦλθομεν εἰς θέσιν νὰ εἴπωμεν ἔτι ἡ ἀκριβὴς φέτος, ἀφ' ἧς μέγα μέρος ἀνεράγη ἔνταυθα, θὰ ἀνακουφισθῇ ὀλίγον τὴν δυστυχίαν τῶν κατοικῶν. Ἡ Κυβέρνησις ἤρξατο ἀμέσως τῆς καταδιώξεως καὶ ἠγόραζεν αὐτὴν ἀπὸ 9 γρ. ἢ ὀκτ' πλήν ἐπειδὴ μάλιστ' ἕκαστος δύναται καθ' ἑαυτὴν τὴν ἡμέραν νὰ συναθροίσῃ 50—70 δραμίας, ἔπασαν ἡ ἐργασία ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος, καὶ ἡ ἀκριβὴς καταλαμβάνει τοὺς κάμπους, ἀλλὰ τί θὰ φάγῃ καὶ αὐτῆ;

Λύσεις καὶ λύτηρες τῶν παρελθόντων.

Τοῦ 119 ἀνέγματος, Σύλλας Ὑλλας οἱ κ. κ. πατὰ Ἀλέξιος Γεωργίου, Κλ. Κωνσταντινίδης ἐκ Τρικώμου, καὶ Π. Χρηστούπουλος ἐκ Λατίθου.

ΑΙΝΙΓΜΑ 121.

Τὸ πρῶτόν μου εἶν' ἐπίρρημα τὸ ἄλλο εἰς σφῆς. Τὸ ὄθεν μου εἶν' ἄμεγας τῶν κήπων στολισμός. (Λατίθου, Π. Χρηστούπουλος).

ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Ἴππος τις διήνυσεν ἐντὸς 20 ὡρῶν ἀριθμῶν τινα σταδίων. Ἄν ὅμως τὸ ποσοῦ τῶν σταδίων, ὅπερ διήνυσεν ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ ἦτο ὀλιγώτερον κατὰ 10 στάδια, ὅτε θὰ ἔδαπάνησε δι' ἕκαστον στάδιον δύο εἰκοστὰ τῆς ὥρας περισσότερον ἢ ὅσον ἔδαπάνησε δι' ἕκαστον τῶν σταδίων ὅσα διήνυσεν.

Ζητεῖται ὁ ἀριθμὸς τῶν σταδίων τὰ ὅποια διήνυσεν.

ΚΛΗΤΗΡΙΟΝ ΕΝΤΑΛΜΑ

Ἐνώπιον τοῦ ἐν Μόρφον κωμωδικοῦ Μ. Καραγεωργιάδου. Πρὸς τὸν Μεχμέτ Ζεκαῆ Ἐφέσδην ἐξ Ἀργακίου, τὸν δὲ ἀγνώστου διαμονῆς.

Διὰ τοῦ παρόντος διατάττεσθε νὰ ἐπιτελεσθῇ ἐνώτ' ὅν μου ἐν Μόρφον κατὰ τῆν 23 ἡμέραν τοῦ Ἰουνίου 1887 καὶ ὅταν 1) Π. Μ. καθ' ἣν θὰ συζητηθῇ ἡ ἐπὶ τοῦ Ἐθνικοῦ Χατζῆ Πέτρου ἐξ Ἀιτωμαῖστον γενομένου καθ' ἡμῶν ἀγωγῆς, δι' ἧς ὀφθεῖς ἐνάγων ἀπαιτεῖ ἀπὸ σὲ γρόσια 378 καὶ τόκοις παρελθούσης δευτέρου γρόσια 77 ὅλα γρόσια 455 τὰ ὅποια ἐφέτετε δυνάμει γραμματίου τῆς 10ης Ἰουλίου 85, λήξαντος τῆν 8ην Νομβρίου 1885.

Γελοῦδικος ἀπόφασις δύναται νὰ ἐκδοθῇ καθ' ἡμῶν εἴτε παρουσιασθῆτε κατὰ τὸν ἄνω χρόνον καὶ τόπον εἴτε μὴ.

Τῆ 14 Ἀπριλίου 1887.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ὁ ὑποφαινόμενος εἰδοποιῶ ὅτι εἰς τὸ ζακχαροπλαστεῖόν μου «ἡ Ἀλβιδῶν» κείμενον παρὰ τὸν νέον δρόμον ἐν τοῖς κτήμασι Κύκκου ὑπ' ἀρ. 53 εὐρίσκονται γλυκίσματα διαφόρων εἰδῶν καλῶς κατεσκευασμένα, κομφέτα διὰ γάμους, λακούμια διαφόρων εἰδῶν, σιρόπια ἐπίσης, καὶ πλείστα ἄλλα τῆς ζακχαροπλαστικῆς τέχνης. Αἱ τιμαὶ εἴνε λίαν συγκαταβατικάι. Εἰς τοὺς προμηθευόντάς μοι πελάτας πληρῶν ἀνάλογον τῆς ἀγορασθησομένης ποσότητος προμήθειαν.

Λευκωσία ΠΕΤΡΟΣ ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

ΤΗΣ «ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ» ΕΠΙΣΤΑΤΟΥΣΙΝ

Ἐν Λευκωσίᾳ ὁ Κύριος Μ. Χ. Τυμῆος.—Ἐν Λάρνακι ὁ Κύριος Μ. Ὀρφανίδης.—Ἐν Βαρναπόλει ὁ Κύριος Γ. Παντελίδης.—Ἐν Κυρηναίᾳ ὁ Κύριος Γ. Δημητριάδης.—Ἐν Κτήματι Πάρου ὁ Κ. Γ. Πηλαδάκης.—Ἐν Κυθρακίᾳ ὁ Κ. Γ. Μεγαλιδης.—Ἐν Μόρφῳ ὁ Κ. Γ. Κυριακίδης.—Ἐν Λατίθῳ ὁ Κ. Ν. Χατζῆ Παροσκειῶν.—Ἐν Τρικώμῳ ὁ Κ. Ἀλέξανδρος Λουκά.—Ἐν Καρπασίῳ ὁ Κύριος Δ. Πηλαδῆς διδάσκαλος Λιοναρίσου.—Ἐν Λευκωσίᾳ ὁ Κύριος Μ. Ξενοφάνης, Κωμωδικοῦ

ἘΝ ΔΕ Τῷ ΕΣΩΤΕΡΙΚῳ

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὁ Κύριος Χ. Ν. Κυζίδης.—Ἐν Καίρῳ ὁ Κύριος Ἰω. Κ. Γεωργιάδης.—Ἐν Πόρτ Σαῖδ ὁ Κύριος Α. Μαυρομουστακίτης.—Ἐν Τάντα ὁ Κύριος Ἀριστείδης Λοῖζου.—Ἐν Σμύρνῃ ὁ Κ. Πέτρος Παπαδόπουλος.—Ἐν Ἀθήναις ὁ Κ. Θ. Θεοδότου.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου «Σάλπιγγος»